

[Socialministeren.]

det Forslag, som jeg efter Forhandling med Venstre har ment, at jeg kunde gennemføre. Jeg haaber jo, at det skal lykkes i Udvalget at naa noget videre, navnlig med Hensyn til de stærke Beskæringer, der er Tale om, men jeg ved det ikke; det faar Forhandlingerne vise.

Maa jeg derimod sige til den ærede Ordfører for Venstre, at det forbavser mig noget, at han tager Afstand i Øjeblikket fra § 6 i Forslaget. Det vil sige, at han altsaa ikke alene vil have, at de uorganiserede skal henvises til Hjælpekasserne, men han vil vente at se, hvilke Udgifter Hjælpekasserne faar, før han erklærer sig villig til at efterbevilge et Beløb. Jeg takker naturligvis for Tilsagnet om til sin Tid at ville efterbevilge et saadant Beløb efter en rimelig Beregning, men jeg tror, den ærede Ordfører maa være klar over og enig med mig i, at saaledes som Kommunerne økonomiske Situation er, vil der være en stor Fare for, at en hel Række af Landets Kommuner praktisk taget ikke vil yde noget gennem Hjælpekasserne, medmindre de paa Forhaand gennem denne Lov er sikre paa, at der kan opnaas en vis Statsrefusion.

Det er jo den Fare, jeg har søgt at imødegaa ved at stille 2½ Mill. Kr. ekstra til Disposition, og dette Krav om at vente med Afgørelsen er ikke mig bekendt stillet fra Venstre, og en saadan Ordning kan jeg ikke tænke mig at kunne gaa med til. Det er et helt andet Forhold til Vinter at overveje, hvad man skal efterbevilge Hjælpekasserne, end paa Forhaand at stille dem en vis Hjælp i Udsigt, og der er saa vist ingen Grund til at tro, at Hjælpekasserne med 2½ Mill. Kr. skulde give sig til at overfodre de arbejdsløse. Der bliver Brug for meget mere; de 2½ Million er det mindste, man overhovedet vil kunne nøjes med.

Den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller, der altid begynder de Taler, jeg har den Fornøjelse eller Ære — hvad han nu foretrækker — at overvære, med at vende tilbage til Kanslergade-Forliget, kom med nogle Udtalelser om, at i Følelsen af, at det var gaaet saa godt med dette Forlig, havde de Herrer nu ment at kunne sætte sig til Rette med Hensyn til dette Forslag. Jeg ved ikke, hvad den ærede Ordfører sigter

til. Jeg har i hvert Fald gjort ham opmærksom paa, at der fandtes ikke i dette Forlig noget direkte Tilsagn om en ligefrem Forlængelse af den gamle Krisehjælp, det kunde man ikke faa, kun Tilsagn om Forhandling. Resultatet er altsaa blevet af den Karakter, at jeg med den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti er enig i, at det vilde være meget ønskeligt, om man i Udvalget kunde forhandle paa almindelig, normal Maade og overveje, ogsaa fra Venstres Side, om man ikke kunde strække sig noget videre, end der her er Tale om, naturligvis efter at have undersøgt, hvad det vil koste, og faaet de øvrige Oplysninger, der er ønsket.

Den ærede konservative Ordfører har dernæst en anden Ejendommelighed. Hver Gang han ser mig fremsætte et eller andet Forslag, forlanger han en almindelig Oversigt over Økonomien. Det har han gjort, lige saa længe jeg har fremsat Lovforslag, saa vidt jeg husker, undtagen ved Kriseforliget i 1931, for da var han selv med; men ellers fremsætter han altid Krav til mig om, at jeg skal give en Oversigt over Økonomien.

Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører ikke har den tilstrækkelige Forbindelse med min højtærede Kollega Finansministeren til, at han er i Stand til fra denne at faa de Oversigter, han ønsker, for saa vidt det er muligt at give dem, eller han har ment, at jeg lille Mand skulde have ganske særlig Indflydelse paa denne Finansminister, saaledes at jeg var i Stand til at meddele disse Oversigter. — Jeg tror, det fornøftigste vil være at følge samme Fremgangsmaade, som jeg anbefalede den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti tidligere, med Held anbefalede ham, at anmode Finansministeren om at komme til Stede og give de finansielle Oplysninger, som Udvalget maatte ønske, og som ikke er indeholdt i de til Lovforslaget knyttede Bemærkninger.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti var — naturligvis havde jeg nær sagt — mod det forhøjede Arbejdsgiverbidrag. Jeg forstod ikke, hvorvidt han ogsaa var imod det forhøjede Bidrag fra Arbejderne, eller det kun er rent principielt, han er imod enhver Forhøjelse af Arbejdsgiverbidrag. Jeg har haft den Fornøjelse